

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 7 września 2021 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt I Ns 342/21, o zobowiązanie sprawcy przemocy w rodzinie do opuszczenia mieszkania zajmowanego wspólnie z innym członkiem rodziny dotkniętym przemocą, Sąd Rejonowy w Kutnie postanowił:

1. na podstawie przepisu art. 11a ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, zobowiązać B. S. do opuszczenia lokalu mieszkalnego nr (...), położonego w K., przy ulicy (...),
2. stwierdzić, że orzeczenie zawarte w punkcie 1. niniejszego postanowienia jest wykonalne z chwilą ogłoszenia,
3. nie obciążać B. S. kosztami postępowania poniesionymi przez Skarb – Państwa,
4. stwierdzić, że strony ponoszą koszty postępowania we własnym zakresie.

Od postanowienia Sądu Rejonowego apelację wywiódł uczestnik postępowania zaskarżając je w części, tj. co do pkt. 1 i 2. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie art. 11a ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie poprzez jego niezasadne zastosowanie na gruncie przedmiotowej sprawy, w sytuacji gdy odpadł cel jego zastosowania, bowiem uczestnik opuścił lokal mieszkalny już przed złożeniem wniosku w sprawie, a ponadto, wnioskodawczyni uzyskała ochronę prawną na skutek wydania przez Prokuraturę Rejonową w Kutnie w dniu 9 lipca 2021 roku nakazu opuszczenia przez B. S. lokalu mieszkalnego położonego w K. przy ulicy (...).

W konkluzji uczestnik wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez oddalenie wniosku oraz zasądzenie od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika postępowania kosztów postępowania, a w tym kosztów zastępstwa według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację wnioskodawczyni wniosła o oddalenie apelacji jako bezzasadnej oraz o zasądzenie od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczyni zwrotu kosztów postępowania za II instancję, w tym zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja podlegała oddaleniu jako bezzasadna.

Podniesiony przez apelującego zarzut nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zarzut naruszenia art. 11a ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie Sąd odwoławczy uznał za niezasadniony.

Istotą całej ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie jest m.in. ochrona pokrzywdzonych przemocą przed dalszym krzywdzeniem (art. 3 ust. 1 pkt 3), co wiąże się ze stycznością z osobą stosującą przemoc. Należy przy tym zaznaczyć, że ustawodawca wprowadzając do ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie art. 11a dał narzędzie szybkiej reakcji wobec osób, które stosując przemoc wobec najbliższych faktycznie z nimi mieszkają. Ma on bowiem na celu ochronę przed osobą sprawcy przemocy bezpośrednio po jej zaistnieniu w rodzinie.

W myśl art. 11a ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, jeżeli członek rodziny wspólnie zajmujący mieszkanie, swoim zachowaniem polegającym na stosowaniu przemocy w rodzinie czyni szczególnie uciążliwym wspólne zamieszkiwanie, osoba dotknięta przemocą może żądać, aby Sąd zobowiązał go do opuszczenia mieszkania.

Wbrew twierdzeniom apelującego, fakt niezamieszkiwania sprawcy przemocy domowej w chwili wydania postanowienia nie stanowi przeszkody w wydaniu takiego rozstrzygnięcia. Bowiem zgodnie z treścią art. 11a ust. 2 pkt. 2 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie przepis art. 11a ust. 1 stosuje się również w stosunku do członka

rodziny stosującego przemoc w rodzinie, który opuścił wspólnie zajmowane mieszkanie. W niniejszej sprawie, wobec apelującego został orzeczony środek zapobiegawczy w postaci nakazu okresowego opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną. Sąd zatem nie miał wątpliwości iż w chwili obecnej apelujący nie zamieszkuje wspólnie z wnioskodawczynią. Przeciwko apelującemu toczy się również postępowanie karne, gdyż jest on podejrzanym o przestępstwo popełnione z użyciem przemocy na szkodę osoby wspólnie zamieszkującej. Jednocześnie, należy wspomnieć, iż nakaz opuszczenia wspólnego lokalu nie ma charakteru trwałego, a jedynie czasowy, co wynika z treści art. 11a ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. Orzeczony bowiem przez Sąd nakaz opuszczenia lokalu może w razie zmiany okoliczności zostać zmieniony bądź uchylony. Okres, w jakim uczestnik nie będzie mógł zamieszkiwać w przedmiotowej nieruchomości, zależy wyłącznie od niego. Nic nie stoi bowiem na przeszkodzie, aby uczestnik po dalszej poprawie swojego zachowania względem wnioskodawczyni i dzieci, a przede wszystkim zupełnym wyeliminowaniu negatywnych zachowań, oraz daniu gwarancji, iż przejawy przemocy w rodzinie z jego strony nie wystąpią, wniósł o uchylenie nakazu orzeczonego w niniejszym postępowaniu.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., apelacja podlegała oddaleniu.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. z uwagi na sprzeczność interesów uczestników postępowania.